

■ Vasif SÜLEYMAN

SƏNƏ DEYLƏSİ ÜRƏK SÖZLƏRİM

Ağlmmı çoxuydu onda, sən Allah,
Onda xoşa gələn boyummu vardı...
Boyum gödək oldu, indi ağlım az
Dünya dəyişmədi məni sevəndə,
Məni sevməsən də dünya dağılmaz.

Nə yazım indi mən, aramız sərin,
Gözlərim yollardan yığışmaz daha.
Sənə deyiləsi ürək sözlərim,
Əl boyda kağıza sığışmaz daha.

Daha qənşərinə bağlanır yolum,
Qırılır, sökülür adam içindən.
Demişəm sevirəm, deməmiş olum,
Minnətə əl atma adam içində.

Guya ulduz olub çəkildik göyə,
Bacarsan indi tap, orda hansıyıq...
Təsəlli axtarma yaşayaq deyə,
Dünyada o qədər ölüm-itim var -
Hərəmiz birinə qoşulasıyıq.

Vədəli qismətə sığınammadıq,
Qoşa gəlməyin də bəlası varmış.
Ürəyə axmağın, qəlbə yatmağın,
Xoşa gəlməyin də bəlası varmış.

Nə yazım indi mən, aramız sərin,
Gözlərim yollardan yığışmaz daha.
Sənə deyiləsi ürək sözlərim,
Əl boyda kağıza sığışmaz daha.

ÇATINCA

Bir ömrə dəyərdi tək səni sevmək,
Sevərdim imana, dinə çatınca.
Uzaqdan baxanda mələksən-mələk,
Misraya dönürsən mənə çatınca.

O dünya varımdır, bu dünya yoxum,
Yanımda nə qardaş, nə bacı, qohum
Bəlkə, harayını eşidər ruhum,
Halımı sorarsan yenə, çatınca.

Birdən sən gəlincə çiçəklər solar,
Barı, son anımda ləngimə, nolar
Onsuz da mələklər aparmış olar,
Sən gəlib mən adda qəmə çatınca.

YAZMIŞAM

Bu mənəm, bir düşün, sınağa yüz yol,
Sən məni gətirdin dinə, yazmışam.
Taledən yoluma çıxdığın günü,
Qismətə yazılan günə yazmışam.

Bu eşqin vüsalı olamı, bilməm,
Yolsuzmu çıxmışqı yolamı, bilməm.
Sən nəsən, sevgimi, bəlamı, bilməm
Yazmaram demişəm, yenə yazmışam.

Söznən yaratmışam dövlət, varımı,
Sevdim səndən gələn intizarımı.
Bütün ömür boyu yazdıqlarımı,
Elə bilirəm ki, sənə yazmışam.

TƏRƏFİMDƏ

Günəşmi nur salır dörd bir yanıma,
Yox... Yox Üzün gülür hər tərəfimdə.
Gəndən boylanıram Tanrı payına,
Nə olsun dayanıb yer tərəfimdə

Birimiz divanə, birimiz dəli,
İndi bizim üçün hər şey təsəlli.
Aşkar olanım ellərə belli,
Pünhan nağılımsan sirr tərəfimdə.

Səssiz harayımı indi kim duya,
Budurmu dediyin əlçatmaz rəya
Görürsən, bir yanda bu boyda dünya,
Təkçə sən durubsan bir tərəfimdə.

PÜNHAN

Nə yazdın, İlahi, ələ düşməsin,
Mələkdı, mələyin dilə düşməsin.
Saxla ürəyimdə, hələ düşməsin,
Aparım məzara adını pünhan

Sevgindən yaranıb bəşər dediyin,
Bəlkə də halaldı bu şər dediyin.
İlahi, budurmu məhşər dediyin,
Sinəmə çəkirəm odunu pünhan.

Bir azca su çilə, bir azca dən ver,
İstəsən sevinc ver, istəsən qəm ver.
İki divanəyə iznini sən ver,
Saxlarıq bu eşqin dadını pünhan.

Üzünü solduran çəkdiyi qəmmi,
Tərsinə getdiyim yolu Dönəmmi
Aşkar ömürdə Yarəb, mənəmmi,
Ya da göndərdiyin odumu pünhan.

TƏK ÖZÜM OLSAYDIM, NƏ VARIYDI Kİ...

Bu şirin bəlanın iki canı var,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...
“O” adda, “mən” adda bir həyanı var,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

Bir yolun üstündə bu alov, o nəm,
Bəlkə də taleyin qarğıışı mənəm.
Yaxşı düşünməyin məni, cəhənnəm,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

Yaşanmaz sevgidir - uludan-ulu,
Nə olsun, həsrətdən düşübdür yolu.
Bir körpə mələk var, ölüm arzulu,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

Ömrü hara çəkə, hara çəkməyə
Taleyin üstündən qara çəkməyə.
Hazırdı özünü dara çəkməyə,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

Birlikdə çəkirik şirin bəlanı,
Bizsiz yazılanın yoxdur yalanı.
Kimse ovudammaz mənsiz qalanı,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

BOYUNCA

Çox şey istəmədim, Tanrı adından,
Tək səni istədim qədər boyunca.
Gecənin zülməti yaxır adamı,
Elə hər açılan səhər boyunca.

Mələksən, imansan, pirsən, bilirsən,
Mənə möcüzəsən, sirsən, bilirsən.
Səni yazdığımı bir sən bilirsən,
Sevinc axtarıram kədər boyunca.

Dondurub ruhumu, donu görünmür,
Dərdin biri üzdə, onu görünmür.
Eşqə aşınayıq sonu görünmür,
Sonsuzluq gəzirəm səfər boyunca.

Bu ömrü bu eşqin yolunda sərəm,
Ağrıdan usanmaz, dərddən küsmərəm.
Göydə quşlara da nəmər verərəm,
Adını gətirən xəbər boyunca.

NƏ OLUR, OLSUN

Alın yazısıdır, tale qisməti,
Axarı-baxarı nə olur, olsun.
Ölumnən olumun mənzilindəyik,
Əvvəli, axırı nə olur, olsun.

Eh, nəyim gedibdi, eh, nəyim qalıb,
Bircə yol Allahı görməyim qalıb.
Yarısı dağılmış ürəyim qalıb,
Bu ömrün çıxarı nə olur, olsun.

Üzündə zülmət var, əlində çıraq,
Bir ömür verilib, qismətinə bax.
Üstü başdaşdır, ayağı torpaq,
Ta ondan yuxarı nə olur, olsun.

OLACAQSA

Ağrım səndən gəlir... Allaha şükür,
Qoy gəlsin, xoş gəlir, nə olacaqsa...
Dərdim bəs eyləyir, heç nə dəyişməz,
Sevinci nə qədər kəm olacaqsa...

Bəlkə bu günahı savab bilərəm,
Onu hər müşkülə cavab bilərəm.
Qədərə min şükür... Gülab bilərəm,
Üzümə çilənən qəm olacaqsa...

Dünya başdan-başa ağrı, qəmdimi,
Ürəyim dərdindən suçəkəndimi...
Dəyişməm şeirin möhürbəndini,
Sonuncu qafiyə “sən” olacaqsa...

OLDUMU...

Olmaz, - deyib dayandınız qəsdimə,
Mən sönürəm, indi baxın... Oldumu...
Bir şirincə əzabıydı, çəkərdim,
Bir dediyim mindi, baxın... Oldumu...

Üzərimdə olacağın nifrəti.
Olasıydı... İndi qaldı həsrəti.
Nur varıykən, bu dünyanın zülməti,
Gözlərimə endi, baxın... Oldumu...

Əsiriydim mən “o” adda inamin,
Çox dedim ki, bu sevgiyə inanın.
Səcdəsinə dayanmışdım “dünyam”ın,
O da pirdi, dindi, baxın... Oldumu...

BİR AZCA

Göyçək tellərini oxşamaq hədər,
Yel olub üstündən əsəm bir azca.
Bir azca sevincsən, bir azca kədər,
Bir də Allah bilir nəsən, bir azca.

Bizə qismət yazan haqdan küsmüşəm,
Dünyanı sevdiyim vaxtdan küsmüşəm.
Mən öz taleyimdən çoxdan küsmüşəm,
Necədi, səndən də kəsəm bir azca.

Yüyürüm dumana, sisə deyirsən,
Mətləbi nə yaman qısa deyirsən
Deməyə-deməyə nəsə deyirsən,
Nolar, deyə-deyə desən, bir azca.

YIXIR

Havalı üreyin istisi, hanı
Məni gözlədiyim bir muraz yıxır.
Özümüz yıxmışqı bu xanimanı,
Fələk dediyimiz vallah, az yıxır.

Beləmi yaradır insanın ağı,
Səltənəti uçuq, taxtı dağılı.
Olan ürəyimdır - qolları bağlı,
Olmayan küməmi nə taraz yıxır.

Dili yox, “neyçün”süz, “niyə”siz qalıb,
Bəlkə Yaradana deyəsiz...qalıb.
Bir halal sevgidir, yiyəsiz qalıb,
Məni qürur yıxır, onu naz yıxır.